

ΚΕΙΜΕΝΟ
ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΑΜΒΡΕΛΗΣ

η πολιτική των ανθρωπων

φωτο. Λίλα Σιστηρίου

Με τους δικούς μου ανθρώπους, συγγάτοικος και ομοτράπεζος. Με συντρόφους κι αδελφούς, με δασκάλους εράσμιους και φίλους ένδοξων μύθων. Τελετή ομόνοιας, μια νύχτα του Ιουλίου, ζεστή, στην άκρη της πόλης. Μαζί τους στην οικουμενική χάρτα της αθωότητας και της ουτοπίας. Στη ζωοδόχο πηγή των εξεγέρσεων, της ταπεινότητας και του ωραίου. Προσκλητήριο πόλης εν τω μέσω της νυκτός. Να φωτιστούν τα πρόσωπα, να αστράψει η ζωηράδα των ματιών τους. Να ανοιχτούν στην ευρυχωρία της συμφιλίωσης και της ομορφιάς. Μαζί μου, αυτοί που λάμπρυναν την πίστη και την ιστορία...

Ο Δημήτρης Αποστολίδης, διακονώντας τα ιερά του πνεύματος και της γλώσσας, ο Νικόλαος Ρουδομέτωφ, ψηλαφιστής των χρόνων και των αρχαίων, ο Κωνσταντίνος Λεονταράκης, καπετάνιος της θάλασσας και της ζωής, ο νεότερος όλων και ο εξ ευωνύμου σενάως Ιωάννης Τσίγκας, ο Βασίλης Θεοδωρίδης δια την τάξιν των πραγμάτων και για ό,τι έμαθα κοντά του, ο εν χορδαίς και οργάνοις Αργύρης Μπακιρτζής, με θρούλους βυζαντινούς και σοφία εγκόσμια. Μαζί με το Βασίλη Μαρουλά γιατί μαζί του μπορείς ακόμη να ονειρεύεσαι και να ταξιδεύεις, τον Κυριάκο Λυκουρίνο, αθόρυβο εργάτη στα ορυχεία της μνήμης, τον ακριβό μου Δημήτρη Έμμανουηλίδη, αριστίδην τους ποιητές της πόλης, ήγουν: το Διαμαντή Αξιώτη, τον Κοσμά Χαρπαντίδη και το Βασίλη Κυριλλίδη. Την Ελσα Σπανουδάκη, για την αισθητική και το μέτρο της, την Κ. Χαΐδω Κουκούλη, για ό,τι έκανε, για ό,τι κάνει, για ό,τι μας κρατάει στον τόπο, το Θανάση Καψιτίδη και το Δημήτρη Μαδυτινό για τα επουράνια παιδικά μας χρόνια, τον Ηλία Ιωαννίδη για την ιερότητα της φιλίας, τη Μαρία Ζαχαριάδου γιατί την πιστεύω, μια μεγάλη αγκαλιά για τους νέους του Αυτόνομου Στεκιού. Άλλη πόλη μες στην πόλη, όμορφη, ζωηρή κι έξυπνη.

Τον ιδανικό, και ουχί ανάξιο, εραστή του ωραίου Αντώνη Κούφαλη, την Άννα Μισσιριάν για την επιμονή, την αποτελεσματικότητα και το γούστο της, τον Άλκη Ζοπόγλου, προς τέρψιν δύσης κι ανατολής, τον Άρη Οργιανόπουλο για την απίστευτη ισορροπία του στο τεντωμένο σκονί της τρέλλας και της φρονιμάδας, την Κατερίνα Κακίλη, για την ευγένεια και την εργατικότητα της, το Λάζαρο Βασιλειάδη, μαχητή μετά λόγου γνώσεως, τον Παύλο Γεωργιάδη του δικαίου και του ταπεινού, τη Μαρία Βλατή της απλότητας και της σιγουριάς.

Ξανά εδώ με το Θόδωρο Παπαδόπουλο και τον Αχιλλέα Σαββόπουλο, για ένα κλικ που όλα μπορεί να τα αλλάξει, για το πάθος και την ανιδιοτέλειά τους, με την πολυαγαπημένη μου Μαίρη Ιωαννίδου, το Χάρη Τσαμπιάζη γιατί πάντα θα τον εμπιστεύεσαι, τον ακούραστο Γιάννη Θεοχαρίδη, τον αποκαλυπτικό Δημήτρη Σοφιανό, το γνησιότατο Τάκη Βελισσάρη, τους ιπποκρατικούς Αργύρη Τυρολόγο, Σάββα Σαρικλόγλου και Δαύιδ Συμεωνίδη, το Μιχάλη Παπαϊωάννου και τον Άγγελο Πατέλη, γιατί κι οι αριθμοί έχουν την αριστοκρατία τους, τη Μαρία Σαββίδου, ήθος ποιούσα στα σανίδια της αφοσίωσης και της ευλάβειας.

Μαζί τους ανοίγω τα παράθυρα της πόλης. Ηλιος λαμπρός και θάλασσα αρμυρή. Αεράκι που σήκωσε τη μυρωδιά του καπνού και τις ποικιλίες των χρωμάτων. Ευλογημένο καταφύγιο η συνάφεια τούτη. Σπορά μιας καρποφόρας άνοιξης; Ποιος ξέρει...